

утпотреби са сегашния случай при преминуване-то на Венера презъ 1874 год.; и защо-то по-голъма-та частъ отъ Европа, Западна Африка и цѣла Америка не можаха нищо да видятъ, по тази причина всички образовани држави испратиха астрономически експедиции по различни страни на источна Азия, Австралия и по Тихий Океанъ, за да би имъ било възможно да пригледатъ най-точно настанали-тъ моменти на феномена. При тойзи случай, Германия зѣ най-живо участие: петъ експедиции вхоружи Нѣмска-та Држава и испрати за Каргуелски-тъ острови, Аукландски-тъ острови, за Китай (Чифу,), за Мавриция и за Персия. За всѣка една експедиция имаше по двама Астрономи, двама фотографи, по единъ механически и единъ фотографически помощникъ. Фотографията имъ бѣше главния помощникъ особно фото-хелиография-та, съ помоха на коя-то можаха презъ всичко-то време до дѣ преминуваше Венера да снематъ много фотографически образи отъ слънчевия кржгъ, за да би са могло испоснѣ, съ тѣзи снѣти образи въ сѫвсемъ опрѣдѣлени моменти, да са види положение-то на Венерина-та точка и съ това да би могло да са измѣреще микроскопически постепенно-то наголъмяване отъ минута-та на появление-то ѻ до изминувание-то. Дадени-тъ на нѣмски-тъ експедиции фотографически джлаглѣди отъ Штайнхайлъ у Мюнхенъ, при сѫглеждане-то били много употребителни по метода-та съ колодиумъ и съ сухи-тъ плочки.

Възползвани отъ случая на това любопитно Венерино преминувание, ние препоръчваме на любопитни-тъ читатели на „Лѣтоструя“, насъкоро излѣзла-та нова книга подъ название: небесни-тъ свѣтила или планетни-тъ извѣздни миroke отъ О. М. Митчеля, а преведена на бѫгарски, съ 41 образи въ текста, отъ Д. Витанова.

Най-голъмий-тъ вулканъ на свѣта са откри въ 1874. Той покривалъ, приказва профессоръ И. Леконте, най-голъма-та частъ отъ северна Калифорния, северо-западна Невада, почти целий-тъ Орегонъ, Вашингтонъ и Идахо и са простирали много по-надалеко камъ истокъ по Монтана и камъ северъ въ Британска-Колумбия. Негова-та повърхностъ захваща 200 хил. до 300 хил. [] мили. Негова-та дебелина са намира тамъ, дѣто са прекъсва отъ Кулумбия-рѣка съ единъ каскадъ; тя не е по-дебела отъ 3700 стѫпки. По нѣкои извѣстни материли, кои-то са намерили въ лава-та, можало да са узнае отъ тѣхъ, че това образование на лава, спадало въ ипоценний-тъ периодъ.